KERESZTURY DEZSŐ

Epigrammák

EGRY JÓZSEF BADACSONYI HÁZÁRA

Vak mélységből tört ki magányos lelke lobogva:
otthona, szárnyat adó műhelye lett ez a táj.
Művei ezt mondják: a világ szörnylakta sötétjét
emberi szépséggé bontja-teremti a fény.

EGY SIKERTELEN MŰVÉSZ NEVÉBEN

Ne rongyaim nézd! Életem
elfuseráltam. Rossz kovács
sorsom volt. Nem vágy, szorgalom:
önhittség forrt bennem kevés.

Anch'io sono: nem sokat
tettem; ügyet is másikat
védtem; de nem gerjeszt süket
fajdként nagymenő áhítat.

DÖRMÖGŐ VÉNEKNEK

Úgy gyönyörködj a fiatalokban,
mint akik téged folytatnak majd.
De ne a magad vágyait, emlékeit álmodd
újra bennük: ne kényeztesd, ne ünnepeld, ne szidd,
inkább szeresd s érdemük szerint becsüld meg őket.
Légy okos ellenállás, jó gát, tiszta meder,
hogy növekedjenek, mint súly alatt a pálma,
hogy önerejükkel törhessenek utat maguknak,
s ne nyelje el őket lápok iszapja, sivataghomok.

Egy tanúnak

Tudták; s nem csak barát, rokon:
sokan már akkor is.
Szégyen a késő fájdalom,
de a közvád arra visz,
hogy lesz a tömegsírokon
jellé tán egy-egy kavics.

Neked jó volt elmondanod
a jaj, szégyen okát
azoknak, kik nem voltak ott,
hogy arcukba okádd,
s hogy fellobbanhasson a sok
szívben búvó zsarát.

Hírekben töredék, ami
csak az ítéletben egész.
Az emlékből azt húzza ki
az alakos, gyáva ész,
mit tényekkel bizonyítani
lettél okosan merész.

Beszélgetések

1

A: Meríts reményt, mint a lét kezdetétől
minden, mi él: a reménytelenségből!

B: Tapasztaltál, aggódsz és most tüzel
szíved, hogy szólj. A felelet: röhej.

A: Értelmetlent nem lehet elviselni:
tudd, hogy reménytelen; a többi semmi.

B: De élhet-e egy nép reménytelen?
Iszik, mert megismert Történelem.

2

A: Romantika csak buta közhelyed,
hogy kérded: élsz-e vagy csak azt hiszed.

B: Születünk, cselekszünk és elbukunk. —
Ez az egész? Ezt tudja bármi lump.

A: Mért, mit gondoltál? Remény, vágy, költészet
találta ki, mi biztatóbb, merészebb.

B: Csak mint a többi teremtmény, fü, fa,
barom, hal, férgek nyüzsgő csapata?

A: Mi kéne több? A csak-te-örökséged?
Félisten lopta láng, az örökélet?

B: Igen, hogy nem csak „az örök anyag
legfejlettebb szerveződése" vagy!

A: Hogy lelked nem tiéd, csak kölcsönbérlet?
Tudod te is, e hitből hányan élnek!

B: Gondolat, mű, mit ihletünk terem?

A: Lélekfoncsorral fénylő förtelem!

B: S hogy már az Űr is biztos birtokunk?!

A: S ős törzsi ösztönökkel gyilkolunk?!

B: Te a sátán vagy!

A: S te talán az angyal?

B: Nem velem vitázol, hanem magaddal!

A: Hajba kapunk, meszesült agyú vének.

B: Reménytelen, de szebb a hősi ének!